

kunde gøre gældende, at man var inde paa denne Vej. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds — hvis Udtalelser angaaende Kvinders Beskyttelse jeg i øvrigt næsten fuldstændig Ord til andet kan slutte mig til, og hvis Opfattelse her jeg i øvrigt ganske deler — har haft en meget væsentlig Skyld i, at jeg allerede i Fjor, da han anden eller tredje Gang udtalte sig i denne Retning, tænkte: Nu er der intet Haab om at faa Kvinders Arbejdstid reguleret her i Landet, eftersom man har sat den i Forbindelse med den voksne mandlige Arbejders Arbejdstid.

Der er endnu et Punkt angaaende Kvinders Arbejde, som jeg maa omtale; det er i § 7 om kvindelige Arbejders Forhold før og efter deres Nedkomst. Der har Regeringen foreslaaet i Forbindelse med de øvrige Bestemmelser, som regulerer Kvinders Arbejde, at de ikke maa arbejde i alt i 5 Uger, hvoraf de kunne vælge, om de ville lægge alle 5 Uger efter Fødselen, mens i alt Fald de 4 maa være efter deres Nedkomst. Dette har Udvalget ikke ønsket at gaa ind paa, det har forandret det og har stillet Ændringsforslag Nr. 28, som er det andet Punkt, der har vakt en betydelig Modstand inden for Udvalget, idet et ikke ringe Antal Medlemmer have ønsket at udstemme denne Paragraf. Jeg maa sige, at hele dette Spørgsmaal er i Virkeligheden af en ret akademisk Beskaffenhed. Det er rigtigt, som den ærede sidste Taler fremhævede, at nogen væsentlig Kontrol i denne Henseende kan der ikke øves; og der er jo desuden fra forskellige andre Sider fremsat Betæneligheder ved den Tilføjelse, som Udvalget har gjort med Hensyn til Understøttelsen af det offentlige, gaaende ud paa, at denne Understøttelse ikke skulde betragtes som Fattighjælp, og saa er der jo fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) kommet Udtalelser, som gik i en moraliserende Retning, og som ogsaa kunne have udøvet deres Virkning paa forskellige Medlemmer. Saaledes som jeg nu ser paa denne Bestemmelse, kan jeg ikke se andet, end at den eventuelt kunde blive en Anstødssten paa Lovforslagets videre Gang. Der er en hel Del forskellige Spørgsmaal, som ere komne op, og selve Realiteten er saa ringe, mine Herrer, at naar de have strøget Kvindernes øvrige Beskyttelse i dette Lovforslag, naar De have taget Faarene, saa kunde De ogsaa tage den Buk, som er til Stede i det Ændringsforslag, i Dem. Jeg kan ikke se

andet, end at hvis vi som iloseret Foranstaltning for Kvindernes Vedkommende vedtage denne Bestemmelse, faar vor Lovgivning et Slags Præg af at indeholde en Kvindebeskyttelse, som den i Virkeligheden i øvrigt er blottet for og paa dette Omraade ikke giver og ikke kan give paa nogen effektiv Maade. I Frankrig, hvor et lignende Spørgsmaal var fremme som det, vi her tale om, vakte det Uenighed mellem Senatet og Deputeretkammeret, og det endte med, at Bestemmelsen gik ud; men paa den anden Side har man der en udstrakt Kvindebeskyttelse paa alle andre Omraader, men altsaa ikke for de frugtsommelige Kvinders Vedkommende. I andre Lande har man ligeledes en udstrakt Kvindebeskyttelse, men tillige denne Bestemmelse. Derimod er der ikke noget Land, hvor man har denne Bestemmelse alene og altsaa har sagt: Saa gode ville vi være mod Kvinderne under dette Forhold, men ikke under andre Forhold. Det bliver en Slags forloren Kvindebeskyttelse, og jeg har for mit Vedkommende ikke noget imod, om de Herrer, hvis de skulde være et Flertal, sige: Lad denne Bestemmelse om Kvinderne gaa samme Vej, som de øvrige Bestemmelser derom ere gaaede. Jeg er nemlig ikke sikker paa, at de Vanskeligheder, som kunne volde af denne Bestemmelse paa Lovforslagets videre Vej, ikke ville være større end den Fordel, som i alt Fald jeg tør haabe af en saadan Bestemmelse. Skulde imidlertid Forslaget blive vedtaget, ønskede jeg gerne at konferere med det ærede Udvalg mellem 2den og 3die Behandling for at faa en anden Affattelse saavel af første som anden Del af det. Jeg tror, at jeg skal kunne vise det ærede Udvalg, at det vil være heldigt, ja nødvendigt, at der træffes Forandringer i det Forslag, som er stillet, hvad jeg for Resten ogsaa har bebudet tidligere ved Ministerkonferencen.

Der er stillet Forslag om at udstemme § 10, som angaar Arbejde paa Folkekirkens Helligdage, men der er, saavidt jeg ved, stillet et Underændringsforslag af den ærede Ordfører, som atter forbyder Børns Arbejde om Søndagen, hvilket jeg meget maa tilraade at vedtage, da det er ganske overensstemmende med den gældende Lovgivning, og hvis det ikke bliver udtalt, vil der jo blive en Mangel i den Henseende. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Forslaget om at udstemme § 10 ikke stemmer med det Aftryk af Udkastet, som følger med Betænkningen, idet man deri har optaget § 10, som om det var